

DE MEIDEN VAN DE WERF

Toneelspel in vier bedrijven

door

HENK W. DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE MEIDEN VAN DE WERF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK W. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ANNEMARIE: Leeftijd 65+ jaar, weduwe van lasser op een scheepswerf voor binnenvaartschepen en luxe jachten.

NEEL: Leeftijd 30+ jaar, ongehuwde moeder en dochter van Annemarie.

KEES: Leeftijd 65+ jaar, weduwnaar, gepensioneerd voorman op de scheepswerf.

BART: Leeftijd 65 jaar, vrijgezel, exschipper op de scheepswerf.

WILLEM: Leeftijd 55 jaar, klussenman en exwerknemer op de scheepswerf.

EVELIEN: Leeftijd 55 jaar, vrouw van Willem.

ERNA: Leeftijd 50+ jaar, vrijgezelle en assistente in bibliotheek. Vriendin van Trudy.

TRUDY: Leeftijd 50+ jaar, vrijgezelle en assistente in bibliotheek. Dochter exwerknemer werf.

ARIE: Leeftijd 60+ jaar, explaatwerker op de scheepswerf. Vakbondsman.

HETTY: Leeftijd # 55 jaar en vrouw van Hans.

SPEL IN 4 BEDRIJVEN

Eerste bedrijf: Een huiskamer op een ochtend in oktober.

Tweede bedrijf: Dezelfde huiskamer ca. 2 weken later.

Derde bedrijf: Dezelfde huiskamer weer 2 weken later.

Vierde bedrijf: Dezelfde huiskamer ca. 4 weken later.

PLAATS VAN HANDELING:

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van Annemarie Turfsteker. Ze bewoont een etagewoning. De huiskamer is eenvoudig gemeubileerd met meubels uit de jaren vijftig. Aan de achterkant is in de kamer een doorgang die leidt naar een halletje waarin zich de voordeur bevindt. Aan de ene zijkant is een raam met een deur die uitkomt op een balkon. Aan de andere zijkant een deur die leidt naar andere kamers. Belangrijk is de grote leunstoel (*met bijzettafeltje*) die een centrale plaats inneemt.

EERSTE BEDRIJF

Scene 1

Als het doek opgaat is er niemand in de kamer. Annemarie komt binnen vanuit het halletje. Ze loopt met een stok en heeft een enveloppe in haar hand. Ze bestudeert de enveloppe en probeert te lezen wat erop staat. Ze kan het kennelijk moeilijk lezen, houdt hem eerst dichtbij haar ogen en dan weer veraf. Ze opent de lade van het dressoir, vindt niet wat ze zoekt. Zoekt vervolgens op tafel en op de schoorsteenmantel. Als ze de voordeur hoort opengaan zet ze snel de brief tegen de pendule en sloft naar haar leunstoel. Ze hangt haar stok aan de stoel. Neel komt op. Ze draagt een regenjas waarvan het water afdruipt.

NEEL (*terwijl ze haar regenjas uittrekt in de deuropening*): Allemachtig wat een pokke weer. Ze hangt haar regenjas op in het halletje. Het giet! Je ziet nog voor geen meter.

ANNEMARIE (*humeurig*): Ben je daarom zo laat?

NEEL (*verbaasd*): Hoezo laat? (*kijkt op pendule*) Van die klok klopt geen steek. 'Heb je daarmee uitgespookt?

ANNEMARIE: Niks! Een uur vooruit gezet.

NEEL: Vooruit?

ANNEMARIE: Ja! Wintertijd.

NEEL: Maar bij wintertijd moet ie toevallig een uur achteruit.

ANNEMARIE: Hoe kom je daarbij, het is een uur vroeger donker dus.... (*twijfelt*) Ach.. Ik weet het ook niet.

NEEL: 't Stond anders duidelijk genoeg in de krant.

ANNEMARIE: Niks gezien!

NEEL: Maar dan nog klopt het niet. Het is nu negen uur en hij staat op kwart over elf.

ANNEMARIE: Je vader had een broertje dood aan te laat komen. Alle klokken lopen een kwartier voor.

NEEL (*terwijl ze de klok gelijk zet*): De goede man is al vijf jaar dood..... Zo staat ie goed. Zal ik eerst de kamer maar doen, kunnen we wat bijpraten. (*pakt stofdoekenmandje en gaat afstoffen*)

ANNEMARIE (*moppert*): Ik heb het hele weekend geen mens gezien.

NEEL: Ik heb je toch verteld dat ik met Bertje naar Amsterdam zou gaan.

ANNEMARIE (*koppig*): 'k Weet van niks! Bertje heb ik al in geen weken gezien.

NEEL (*verbaasd*): Wat héb jij vanmorgen?? Is er iets gebeurd,... of

zo?

ANNEMARIE (*dwars*): Wat zou hier nou moeten gebeuren?

NEEL: Hoe vaak heb ik je al gezegd: neem telefoon. Ik woon nu eenmaal aan de andere kant van de stad. Je kunt van mij niet verwachten dat ik ieder moment voor je deur sta. (*Annemarie staat op en loopt naar de pendule. Met een nijdig gebaar verzet ze de wijzer van de klok*)

NEEL (*verbaast*): Wat doe je nou?

ANNEMARIE (*weer terug op haar stoel. Resoluut*): Ik heb de klok weer goed gezet.

NEEL: Goed? Weer een kwartier voor.

ANNEMARIE: Dit is mijn tijd. Zo wil ik het houwen!

NEEL (*protesteert*): Wat heeft dat nu nog voor zin?

ANNEMARIE (*koppig*): Al was het maar uit eerbied aan de na gedachtenis van je vader.

NEEL (*loopt naar haar toe*): Kom op ma! Voor de dag er mee. Om te voorkomen dat je weer weken blijft mokken. Wat heb ik gedaan?

ANNEMARIE: Ach niks!

NEEL: Nou dan?

ANNEMARIE (*mokt*): Heb je maar één kleinkind. Zie je 'm nooit.

NEEL (*geërgerd*): Zover ik mij kan herinneren heb je óók nog een zoon. En als daar inmiddels geen verandering in gekomen is heeft die zelfs twee kinderen.

ANNEMARIE: Daar heb ik niks aan. Wonen hier een.... eh..... paar duizend kilometer vandaan.

NEEL: Reden te meer om telefoon te nemen. Kun je ze bellen.

ANNEMARIE (*verongelijkt*): Hoeveel kost dat wel niet? Dan nóg, 'kan ze niet eens verstaan.

NEEL: Natuurlijk wel! Thuis spreken ze gewoon Nederlands.

ANNEMARIE (*dwars*): Ze leren alleen maar Amerikaans op school.

NEEL: Engels! (*verontwaardigd*) Eigenlijk moet ik wel lachen! 'k Hoor je nog te keer gaan toen ik vertelde dat je oma zou worden. Zo blij was je met Bertje. Maar toen bij Jan de eerste kwam.....

ANNEMARIE: Dat was anders. Hij was tenminste fatsoenlijk getrouwd.

NEEL (*gelaten*): We zijn ér wéér. (*ontdekt brief op schoorsteenmantel*) Er staat hier een brief van de gemeente, moet je die niet lezen?

ANNEMARIE: Hè? 'k Ben me bril kwijt.

NEEL: Nou, dan zoeken we hem toch op. Wanneer heb je 'm?

ANNEMARIE: Doe geen moeite! Die ligt in de glasbak.

NEEL (*verbaasd*): In de...? Van je neus gegleden?

ANNEMARIE (*verongelijkt-boos*): Ach... Komt allemaal door die

stomme Trien.

NEEL: Welke stomme Trien?

ANNEMARIE: Van hiernaast..... Evelien!

NEEL: Dat ze iedereen begluurt en graag roddelt weet ik, maar...
(*spot*) Heeft z'er een nieuwe hobby bij?

ANNEMARIE: Zij heeft hem er ingegooid.

NEEL (*ongelovig*): Zomaar? Zonder enige reden?

ANNEMARIE: Heb 'et' er gevraagd.... Niet mijn bril natuurlijk! Mijn lege potten en flessen.

NEEL: Ik begin het te begrijpen.

ANNEMARIE: Ik had 'em opgehouden bij het afwassen. Hij spatte vol sop, toen heb ik hem zolang in een lege augurkenpot gezet.

NEEL: En nu krijgt Evelien de schuld dat ze hem, mét de pot, in de glasbak heeft gemikt?

ANNEMARIE (*verontwaardigd*): Je kijkt toch even voor je zomaar iets....

NEEL: Nou, ik niet hoor.

ANNEMARIE (*moppert*): De mensen zijn tegenwoordig zo gemakkelijk. Gooien maar weg, of het niks kost.

NEEL: Nee ma, nu ben je onredelijk. (*op andere toon*) Zonde, je had hem net een maand. De vorige ben je bovenop gaan zitten. Als je mij nu het briefje van de oogarts geeft, ga ik straks bij de opticien langs. (*heeft inmiddels de enveloppe opengemaakt*)

ANNEMARIE: Wat briefje? O..... dat..... Heb ik niet meer!

NEEL: Weggegooid? (*wanneer Annemarie knikt. Plaagt*) Jij? Zelf? Foei ma, of het niks kost.

ANNEMARIE: Ach wat.... Dat is heel anders. (*ongeduldig*) Lees nou maar voor.

NEEL: Had je ook best aan Evelien kunnen vragen.

ANNEMARIE: Hij is net pas gekomen.... 'k heb 'r trouwens nog helemaal niet gezien.

NEEL (*cynisch*): Vind j'et gek? Dat geknoei met die klok. Hoe laat ben jij eigenlijk opgestaan, of liever gezegd: hoe vroeg?

Scene 2

Er wordt op de buitendeur geroffeld.

NEEL: Zul je der hebben. Er is er maar één die zich zo duidelijk aankondigt.

ANNEMARIE (*staat op, pakt haar stok en sloft naar de deur*): Nou had

ze ook wel weg kennen blijven. (*gaat door de deur naar het halletje en komt even later terug met Evelien. Neel leest intussen de brief*)

EVELIEN: Ik kom eigenlijk vanwege die brief.

ANNEMARIE: O, hè jij die ook gehad?

EVELIEN: We begrijpen er geen biet van. Wat moeten wij nou met een... Ni.. oew.. Fees?. Krijg het nie' eens m'n bek uit!.... Engels volgens Willem.

ANNEMARIE: Ho, wacht even! Wij zijn zover nog niet. Neel zou hem net voorlezen. (*tot Neel*) Kom op nou!

NEEL: Niet helemaal hoor. (*leest voor zich heen*) Wacht effe..... mmmm.... mmm.... Hier! In verband met de recreatieve bestemming van het woongebied de Waterwei zijn wij, het college van B en W voornemens, mede om het gebied een wat aantrekkelijker aanzien te geven...

ANNEMARIE: Aantrekkelijker aanzien? Voor wie dan wel?

EVELIEN: Stil nou! Nou komp 'et.

NEEL (*leest verder*): De panden kadestraal, nou ja nummer zo tot zoveel... te voorzien van een New Face!

ANNEMARIE: Het is mij zo helder als koffiedik.

NEEL: Ik begrijp het maar al te goed. Deze buurt verpaupert. Dat komt ze, met het oog op het nieuwe bestemmingsplan niet zo best uit. Ze mogen deze huizen niet slopen, blijft er niets anders over dan ze een opknapbeurt te geven. (*schamper*) Nou ja, geen overbodige luxe. Ze zien er niét Uit.

EVELIEN (*argwanend*): Zo, vind jij dat? Wou jij daarom niet in dat huis beneden, toen dat leeg kwam?

ANNEMARIE: Jij had er recht op! Dochter van een exwerknemer van de werf.

EVELIEN (*uitgestreken*): En fijn voor je moeder. Lekker dichtbij.

NEEL (*geërgerd*): Moet ik het nou wéér uitleggen?! Ik heb een mooie flat in het centrum. Vlak bij de school van Bertje.... Dan ga je niet zomaar weg.

ANNEMARIE (*bitter*): Nou zitten er krakers in.

NEEL (*terwijl ze de brief weer in de enveloppe doet*): Es kijken.... Woensdag de twintigste, dus over veertiendagen, is er een voorlichtingsbijeenkomst in het gemeentehuis. Daar word je voor uitgenodigd. Vertellen ze wel wat ze nou precies van plan zijn. (*kijkt op haar horloge*) Als ik nog op tijd bij de dokter wil zijn voor een nieuw briefje, moet ik eerst gaan. (*zet de brief weer naast de pendule en loopt naar de deur. Als jij nu effe koffie zet? Gaat af*)

EVELIEN (*nieuwsgierig*): Naar de dokter? Wat he' t ze?

ANNEMARIE: Zij? Niks! Iemand is zo snugger geweest mijn bril in de

glasbak te gooien. Ze is een nieuw briefje halen voor de opticiën.

EVELIEN: Daar praat ik niet meer over. Mot je maar niet zo stom zijn...
(geheimzinnig) Ik moet je wat anders vertellen. Je raadt nooit waar Willem aan het werk is? *(als er geen antwoord komt)* Beneden! Bij die twee meiden.

ANNEMARIE: Bij Trudy en Erna? Wat moet ie daar?

EVELIEN: Boekenrekken plaats. Ze kwam het gisteren vragen.. Erna!

ANNEMARIE *(begrijpt het niet)*: Nou en??

EVELIEN: Dat ie zomaar naar binnen mag. Zo gastvrij zijn ze anders niet. Ik ben nooit verder geweest dan de voordeur,... Jij? Wist jij dat ze zoveel boeken hebben? Kamers vol. Dat mot toch kapitalen kosten....?

ANNEMARIE: Ze werken allebei in de bibliotheek dus.... *(argwanend)* Wacht 'es even..... bedoel je te zeggen..... dat ze die.....

EVELIEN *(veelbetekenend)*: Stille waters..... Je zou best eens gelijk kennen hebben.

ANNEMARIE *(verontwaardigd)*: Ikke?. Mens ik beweert niks. Jij altijd met je verdachtmakingen.

EVELIEN: Vind het maar niks. Twee vrouwen achter één deur.

ANNEMARIE: Dat jij met jouw snuffeldoos niet achter die deur heb kennen kijken dat vind je maar niks. Waarom mogen vrouwen ineens niet meer samenwonen?

EVELIEN: Wonen ja! Maar de rest? *(schamper)* Tegenwoordig mag toch alles maar. Schamen zich nergens meer voor....

ANNEMARIE: Wat haal jij je allemaal in je kop. Je vraagt er ook om hè, dat geen mens jou in huis wil.

EVELIEN: As je niks te verbergen heb...

ANNEMARIE: Als jij niks te kletsen heb, zoek je gewoon wat! *(als de voordeurbel gaat, staat ze op en sloft naar de deur)* Jij gaat nog eens plat op je bek as dat zo doorgaat.

EVELIEN *(wijst naar de deur)*: 't Zou wel eens voor mij kennen wezen.

ANNEMARIE: Voor jou? Hier? *(Evelien knikt bevestigend. Annemarie af door het halletje)*

Scene 3

Annemarie komt weer binnen, gevolgd door Erna.

ANNEMARIE *(tot Evelien)*: Voor jou..... Erna! *(tot Erna)* Ook toevallig. We hadden het nét over.....

EVELIEN *(onderbreekt gehaast)*: Die brief. Die brief van de gemeente.

ERNA (*onverschillig*): Jullie ook al. Ik begrijp al die onrust niet. Lees er niet meer uit dan dat ze de wijk wat willen opknappen! (*tot Evelien*) Willem vraagt of je even beneden komt. Hij heeft iets nodig,.. je wist wel wat.. zei die.

EVELIEN: Oh, ja.... ja! (*met een veel betekende blik naar Annemarie*) Ik denk dat ik wel weet wat ie mot. (*ze twijfelt; afgaan of bij het gesprek blijven*)

ERNA: Als je het bestemmingsplan wijzigt zul je ook iets moeten doen om de buurt met dat plan in overeenstemming te brengen. Trudy is al net zo, zoekt er meteen wat achter.

EVELIEN (*nieuwsgierig*): O ja? En waarom dat?

ERNA (*spottend*): Vrouwelijke intuïtie.

ANNEMARIE (*schouderophalend*): Wat mot hier nou achter zitten?

ERNA: Het feit dat de gemeente nooit meer naar de werf heeft omgekeken.

EVELIEN: Zo is 't maar net!

ERNA:Dat ze die krakers beneden, in het laatste huis, ongemoeid laten.... Denkt dat ze heel andere plannen hebben met de buurt. (*handen heffend*) We zien wel!

ANNEMARIE: Ik geloof er niks van. Er zijn toch heel duidelijke afspraken gemaakt?

EVELIEN: Volgens mij heeft Trudy groot gelijk. Jij bent weer veel te goed van geloof.

ANNEMARIE: Mag ik? (*laconiek*) Kom per slot uit een christelijk nest.

EVELIEN: (*schamper*): 't Zal wat! 'Vrees God en gehoorzaam het wettig gezag', leerde mijn Vader. Maar daarom hoef je ze nog niet te vertrouwen.

ERNA: Allemaal maar naar de voorlichtingsbijeenkomst op het gemeentehuis dan horen we wel wat voor snode plannen de heren hebben.

ANNEMARIE: En eh..... de werf?

ERNA: De kans is groot dat de hele troep nu wordt opgeruimd.

EVELIEN: Zal tijd worden! Als je ziet hoe de lieve jeugd de boel kort en klein geslagen heeft.

ANNEMARIE (*droef*): Je wist dat het zou gebeuren..... Maar als het dan zover is....

ERNA: Ik heb er geen enkele binding mee. Voor mij is het alleen maar een puinhoop. Ze gaan hun gang maar.

ANNEMARIE (*protesteert*): We hebben er toch maar allemaal van gegeten.

EVELIEN: Vet zijn we der niet van geworden.

ERNA (*tot Evelien*): Jij moet naar Willem. Straks kan ie niet vooruit.

EVELIEN: Ja,.. maar wat denk je dat ze doen met onze huizen?

ERNA (*haalt haar schouders op*): Je heb het gelezen, een ander aanzicht geven. Misschien renoveren.

ANNEMARIE: Voor mij hoeft het niet. Maandenlang in de rotzooi zitten. Ik word in mijn lavet net zo nat als onder een douche.

ERNA (*maakt aanstalten. Gaat af richting deur*): Ik moet weg! Trudy aflossen! (*tot Evelien*) Denk je aan Willem? (*op het moment dat Erna de deur uitgaat komt Neel binnen. Evelien staat nog wat te treuzelen*)

NEEL: Gaat nou iedereen er vandoor? (*tot Annemarie*) Heb je nog geen koffie gezet? (*kijkt naar Annemarie die nee gebaart*)

EVELIEN (*geheimzinnig*): Ik kom zo weer terug. (*gaat af op een holletje*)

NEEL (*tot Annemarie*): Wat heeft die?

ANNEMARIE (*somber*): Ze gaan de werf slopen.

NEEL (*laconiek*): Daar hoeft ze niet zo voor te rennen. Dat hebben anderen al gedaan! Wat een ruïne!

ANNEMARIE: Ze hebben het expres laten verloederen.

NEEL (*nuchter*): Was toch ook de bedoeling de zaak af te breken na het faillissement.

ANNEMARIE: Dertig jaar heeft je vader daar gewerkt..... Ik heb er gewerkt!..... Iedereen in de buurt werkte er... Je broer....

NEEL: Alleen ik verdomde het.

ANNEMARIE: Vader heeft dat nooit begrepen.

NEEL: Waar denk je dat hij zijn slechte gezondheid aan te danken had?

ANNEMARIE (*protesteert*): Hij heeft altijd zwakke longen gehad.

NEEL: Je weet wel beter ma.

ANNEMARIE: En hij rookte als een ketter.

Scene 4

Bart komt binnen.

BART: Wie rookte als een ketter?

ANNEMARIE: Weet jij ook wel. Jacob! (*verbaasd*) Hoe kom jij binnen?

BART: Deur stond aan. Neel heeft me op de koffie gevraagd, dus ben ik zo brutaal geweest.....

ANNEMARIE (*moppert*): Evelien natuurlijk weer!

BART:En doorgelopen.

NEEL: Ga zitten! De koffie komt er aan. (*af naar keuken*)

ANNEMARIE (*terwijl ze naar het dressoir loopt om koffiekopjes te*

pakken): Zo zie je maanden geen mens en dan...

BART: Ja meid, één noodsignaal en alle schepen verleggen hun koers!

ANNEMARIE: Die brief. Wat vind jij?

BART: Ze doen maar! Een beetje meer activiteit in de buurt kan nooit kwaad.

ANNEMARIE: Als het daarbij blijft.

BART: Verwacht maar niet dat ze veel aan onze huizen gaan doen.

ANNEMARIE: Geen renovatie?

BART (*cynisch*): Laat je gauw kielhalen! Hoogstens de gevel schoonspuiten en een beetje opschilderen.

ANNEMARIE: Ga jij d'er heen? Naar het gemeentehuis?

BART: Lijkt me niet de moeite waard om de loopplank voor uit te leggen. 'k Hoor het wel.

NEEL (*komt weer op. Tot Annemarie*): 'Kwam oom Bart op de trap tegen. 'k Zie hem nooit meer. 'k Heb me kans waargenomen en hem op de koffie gevraagd.

ANNEMARIE (*verongelijkt*): Vroeger liep ie hier de deur plat. Sinds ik met een stok loop..... Heeft ze nou mooier op zijn lijsie staan.

BART (*plaagt*): Hoe kun je dat nu zeggen Annetje? Voor jou is mij nooit één zee te hoog geweest... Ik draag je nog altijd op handen.

ANNEMARIE (*spot*): Vandaar die pijn in m'n rug!

BART (*tot Neel*): Een knappe meid, die moeder van je,..... vroeger!

ANNEMARIE (*quasi beledigt*): Je wordt bedankt!

NEEL: Heeft U..... Hebben moeder en U.....?

BART: Trouwen en varen valt niet te klaren..... En dan.... Niet zo doortastend hè, als je vader.

ANNEMARIE: Doe me een lol! Begin daar weer es over.

BART: Hoe is het eigenlijk met Jan? Horen jullie nog wel eens wat uit Amerika? (*er volgt een pijnlijke stilte. Neel probeert Bart een teken te geven dit onderwerp te laten rusten*) Nog altijd de verloren zoon.... merk ik.

ANNEMARIE (*Geërgerd. Tot Neel*): Hoe staat het met de koffie.?

NEEL: Als jij ze gezet had..... (*spoedt zich naar de keuken*) Maar ik ga al!

BART (*haalt verontschuldigend zijn schouders op*): Sorry!.. Ik wist niet...

ANNEMARIE (*schamper*): 't Was hem hier te bekrompen, zei die. Kon zich niet ontplooiën. (*verontwaardigd*) Weet je wat ie nou doet? (*als Bart geen antwoord geeft*) Pompbediende is ie! Of hier niet genoeg auto's rijden.

BART (*begrijpend*): Daar doe je geen donder aan meid. Maar ja.... Nou

net het lievelingetje van moe.....

ANNEMARIE (*fel*): Klets...!! Goed, Jan heeft nu eenmaal meer het karakter van z'n vader... (*verbetert snel*) Het goeie dan... daarvan, bedoel ik.

BART (*onderbreekt plagend*): En Neel het slechte van der moeder?

ANNEMARIE: Op bepaalde punten wel net zo onnozel ja! Als de hele straat schoon is op één hoop na, wie trapt er toch in de stront?

BART: Wat valt haar dan nog te verwijten?

ANNEMARIE: Zal ik je vertellen: Ben jij daarna tijen bezig je voeten te vegen, Zij loopt doodleuk door of er geen stront aan de knikker is.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto